

Mag ik een cocktail Vroeger & Nu... Alstublieft?

Over het "te" in onze maatschappij vergeleken met vroeger en elders in de wereld

Mag ik een cocktail
Vroeger & Nu...
Alstublieft?

Wilma Timans-van Viegen

Schrijver: Wilma Timans-van Viegen

Coverontwerp: Wilma Timans-van Viegen & Sander Timans

ISBN: 9789402138221

© Wilma Timans-van Viegen

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	6
Inleiding: dit moet je zeker lezen!.....	8
1 De Aarde: een groot theater.....	13
Bijlage – De Aarde: een groot theater.....	50
2 Wie ben je?.....	52
Ik ben.....	52
Wie ben je? Oftewel: welke rol speel je?.....	54
Bijlage – Wie ben je? Vragen die je jezelf zou kunnen stellen.....	92
3 Wat eten we vandaag?.....	93
Bijlage – Wat eten we vandaag?.....	116
4 De huishouding.....	119
Bijlage – Huishouding.....	142
5 School en keuzes kunnen maken.....	148
Bijlage – Onderwijs en keuzes maken.....	182
6 Werk en de luxe van vrije tijd.....	184
Bijlage – Werk & vrije tijd.....	208
Dankwoord.....	211
Literatuur.....	212
Bronvermelding.....	214
Fotoverantwoording.....	218

Voorwoord

In de inleiding beschrijf ik vrij uitgebreid waarom ik dit boek heb geschreven en waaruit de inhoud zoal bestaat. Maar de inspiratie voor dit boek ontstond met name in de periode dat ik tijdelijk, zo'n tien jaar (!), met lesgeven ben gestopt. Ondanks de drukke jaren met drie kleine kinderen kon ik tussendoor nadenken over het concept voor het boek dat ik graag wilde gaan schrijven. Bovendien sprak ik met andere ouders tijdens het wachten op het schoolplein en vond ik het fijn om te merken dat er meer mensen waren die zich net als ik konden storen aan allerlei zaken waarmee je te maken krijgt als je kind naar of op school zit. Waarom wordt er nog steeds gepest of waarom krijgen kinderen al gauw een etiketje opgeplakt? Waarom moeten ouders mee de klas in bij het wegbrengen van hun kinderen of waarom zou je je moeten verdedigen als je de keus kunt maken dat je zelf voor je kinderen wilt zorgen als ze zo klein zijn? Zo maar wat voorbeelden want de lijst is behoorlijk lang! Al gauw werd duidelijk dat ik een boek wilde gaan schrijven over waarom de dingen gaan zoals ze gaan op diverse terreinen terwijl veel mensen het liever wat anders zouden zien gaan. Mensen die misschien niet altijd gehoord worden, mensen zoals ikzelf.

In dit boek gebruik ik vaak namen van personen, organisaties, films en boeken. Om de tekst leesbaar te houden staan in de bronvermelding, per hoofdstuk, alle genoemde namen vermeld.

Er is geen balans als er van "iets" TE veel of TE weinig is.

Inleiding: dit moet je zeker lezen!

Over de titel: “Mag ik een cocktail Vroeger & Nu... Alstublieft!”, over het TE in onze maatschappij vergeleken met vroeger en elders in de wereld.

Een cocktail is een mengsel van twee of meerdere, vaak alcoholische, dranken. Samen kunnen ze zorgen voor een prima eindproduct. Als we de “goede dingen” van Vroeger en van Nu beter zouden weten te combineren, dan zou dit toch veel positiefs moeten opleveren voor onze leefwijze?

“Vanuit Nederland” schrijf ik dit boek en ik ben er geboren, gezond en wel EN ook heel belangrijk in vrijheid. Ik ben van de generatie wiens ouders de Tweede Wereldoorlog hebben meegemaakt, een oorlog waarin zoveel mensen moesten omkomen, zoveel leed zich moest afspelen zodat wij nu in vrijheid kunnen leven. Na de oorlog konden mijn ouders de wederopbouw meemaken, een periode waarin er weer werkgelegenheid kwam, vele apparaten hun intrede deden, de rol die man en vrouw moesten spelen nog duidelijk was. Het was ook een tijd waarin emoties veroorzaakt door de oorlog werden verwerkt of weggestopt. Velen emigreerden en andere mensen kwamen juist naar Nederland toe. Mobiliteit en communicatiemiddelen leken de Wereld kleiner te maken maar tegelijkertijd werden hierdoor de verschillen tussen mensen en landen steeds duidelijker en groter.

Ik ben trots op onze multiculturele samenleving waar het in vergelijking met zoveel andere plekken op Aarde goed leven is. Een plek ook die met behulp van de tijd waarin we nu leven je in staat stelt veel kennis op te doen over het leven in al zijn facetten op onze planeet NU en VROEGER.

Waarom dit boek?

Er is een enorme keuze aan boeken die al dan niet met foto's de enorme diversiteit aan leefwijzen van mens en dier, het unieke van landschappen en planten beschrijven. Ze vormen vaak een eerbetoon aan het leven op Aarde. Nu zorgt de plek waar je door je geboorte terecht komt er in veel gevallen voor hoe je leven grotendeels zal verlopen en hoe je kijkt op je omgeving en de wereld is.

Veel mensen hebben dan ook over hun persoonlijke omstandigheden geschreven en in de meeste gevallen over onderwerpen waar je niet vrolijk van wordt, mishandeling, misbruik, de rol en tol van het geloof, slavernij, pesten, gezondheids- en lichamelijke problemen, oorlogsverhalen, leven in een dictatuur... Een relatief kleine groep mensen is zo fortuinlijk dat ze kunnen

schrijven over een gelukkige jeugd, successen behaald in werk, bepaalde talenten, reizen die ze gemaakt hebben en ga zo maar door.

Nu is Nederland een klein land waarin veel mensen een goed leven kunnen leiden en veel jongeren dit ook vanzelfsprekend vinden. Simpelweg omdat ze het zelf niet anders hebben meegemaakt. Maar er wordt in de media ook niet echt aandacht geschonken aan alles wat wel goed gaat in onze huidige maatschappij, als het goed gaat dan staat dit gelijk aan gemiddeld aan gewoon en dat is toch niet echt nieuws? Bijvoorbeeld dat de gezinnen tegenwoordig niet meer zo groot hoeven te zijn als vroeger vaak het geval was en er nu meer individuele aandacht geschonken kan worden aan de kinderen, dat het zo fijn is dat de zaterdag voor veel mensen een vrije dag is, dat er zoveel apparaten zijn die ons meer vrije tijd schenken, dat we de vrijheid hebben om bepaalde keuzes te kunnen maken, we niet lijden onder een oorlog of hongersnood... Eerder horen we negatieve berichten over milieuvervuiling, dat er steeds meer te dikke kinderen bijkomen, teveel files, toenemende criminaliteit...ironisch genoeg zijn dit wel de onderwerpen die horen bij een maatschappij waar het goed, TE goed, mee gaat!

Met dit boek wil ik stilstaan bij het TE van TEVEEL maar ook van TE WEINIG in onze samenleving. Er zijn veel positieve dingen te melden over de tijd waarin we nu leven en dan ook nog vanuit een land als Nederland. Toch zijn er terreinen te noemen waarin we zijn doorgeslagen waardoor zaken waarmee het goed ging slechter zijn geworden of minder aandacht krijgen. Vroeger en daarmee bedoel ik de periode na de Tweede Wereldoorlog, de periode van schaarste en wederopbouw die uiteindelijk voor welvaart zorgde, was er op veel gebieden juist te weinig van het een en ander en moest men zuinig leven. Door andere normen en waarden stonden bepaalde dingen ook meer of juist minder in de belangstelling.

Van NU en VROEGER kunnen we veel leren, leren om weer wat meer in balans te komen met wat "gewoon" goed is. Daarbij beschikken we ook over de luxe dat we maar over de grenzen van ons eigen landje hoeven te kijken en te leren hoe het er in andere landen aan toe gaat. Aan de hand van een zestal onderwerpen, die eigenlijk in elkaar over lopen, behandel ik alledaagse dingen die zich afspelen op een hele bijzondere plek de Aarde.

Door de verschillende "rollen" die ik de afgelopen jaren heb gespeeld of nog speel is veel informatie mij ter oor gekomen waar ik graag wat mee wilde doen. Zo heb ik ruim elf jaar lesgegeven in de vakken aardrijkskunde, biologie en verzorging en cursussen gevolgd rondom het milieu en de reiswereld. Ook ben ik mentor geweest van diverse klassen. Hierdoor kwam ik veel in contact met tieners en hun ouders. Tieners die aangaven wat belangrijk voor ze was, tieners

die ondanks hun groeiende lijf en praatjes gewoon kinderen zijn die de nodige zorg nodig hebben te midden van ons jachtige bestaan. Inmiddels heb ik zelf drie kinderen waarvoor ik jarenlang gestopt ben met buitenshuis te werken. Momenteel geef ik les in biologie. Ik kijk nu weer op een hele andere manier naar kinderen. Wat komt er tegenwoordig een hoop op die kinderen af maar ook op hun ouders, verzorgers, leerkrachten... van alles en nog wat. Op het schoolplein wordt dan ook heel wat afgekletst, zorgen over de kinderen, het onderwijs, privé zaken, kinderopvang, de vakanties, het werk, het nieuws... het passeert allemaal de revue.

Nederland is vandaag de dag een maatschappij waar TE voorstaat. Veel mensen die teveel willen en daardoor teveel moeten. Vanuit de regering zijn er zorgelijke ontwikkelingen omtrent gezin en werk. Als voorbeeld daarbij worden vaak de Scandinavische landen genomen, er moet fulltime door pa en ma gewerkt gaan worden, kinderen moeten naar de fulltime opvang, meer geld dus maar tegelijkertijd ook minder vrijheid in keuzemogelijkheden voor de mensen die anders willen.

En dat we het anders willen blijkt uit de jarenlange cijfers die aangeven dat de meeste Nederlandse vrouwen niet fulltime willen werken we nemen daarmee een uitzonderingspositie in Europa in! Tegelijkertijd, blijkt uit onderzoeken, is ons kikkerlandje ook al enige jaren het land waar kinderen gemiddeld genomen het gelukkigste kunnen opgroeien. Ook al werken man en vrouw samen niet fulltime... met onze kinderen zijn we over het algemeen genomen goed bezig. Voor de economie zou het wenselijk zijn dat er meer kinderen geboren worden. Kinderen die met alle welvaart problemen worden opgepadeld. Het milieu, minder tot geen keuze meer hebben om voor je eigen kinderen te zorgen, dure woningen en hoge kosten voor het levensonderhoud, een warboel van een teveel aan van alles en nog wat, minder echte zorg en aandacht, problemen rondom de zorgsector en het pensioen, files, langer werken...

Vaak hoor je middels de media grotendeels verhalen over een soort super ouders die werk en gezin zo geweldig combineren, de achtergrondinformatie wordt vaak weggelaten en die is juist zo van belang om je een juist beeld te vormen. Want de zorg voor kinderen en het huishouden neemt veel tijd in beslag en is te belangrijk om even onder het vloerkleed te vegen. Er wordt graag gepraat over de vakanties, het werk buitenshuis, leuke winkeladressen, de sport clubjes. Minder tot niet wordt gesproken of mag worden gesproken over hoe druk je het thuis met van alles en nog wat kunt hebben, zorgen om de hoge hypotheek en wat doe je in geval van ziekte? De realiteit is dat steeds meer mensen meer moeten gaan werken om de kosten aan woning en levensonderhoud te kunnen voldoen, ook zijn er veel eenoudergezinnen bijgekomen. Veel mensen willen ook steeds meer, vaker op vakantie, een

grotere auto, vaker uit kunnen gaan... en daar moet voor gewerkt worden. Nu is geen een situatie gelijk en kun je ook geen appels met peren vergelijken. Toch wordt er al jarenlang vanuit de regering en media behoorlijk reclame gemaakt om als ouders beiden fulltime te gaan werken ten bate van de economie, de toenemende vergrijzing en de kosten daarvan. Zo krijgen tweeverdieners een soort bonus als dank dat ze beide werken en waardoor de overheid weer meer inkomstenbelasting ontvangt. Alleen blijkt nu is de overheid wat te vrijgevig ten aanzien van tweeverdieners. Ze hoeven aanzienlijk minder belasting te betalen en zijn er kinderen in het spel dan ontvangen ze voor de kinderopvang een behoorlijk bedrag. Al met al kosten tweeverdieners de staat teveel geld sterker nog, er gaat meer geld heen dan de overheid ontvangt voor het eigenlijke doel, de zorg staat. Daarentegen wordt een gezin met een kostwinnaar steeds meer beknot. Er moet veel meer belasting betaald worden en de ooit toegekende heffingskorting voor de thuisblijvende partner wordt jaarlijks afgebouwd en uiteindelijk opgeheven. Best oneerlijk allemaal en de leus dat het gezin centraal zou staan is dan wel erg ironisch. Het belastingsysteem is dusdanig ingewikkeld dat veel mensen deze problematiek niet op het netvlies hebben en niet in de gaten hebben welk een oneerlijk spel er gespeeld wordt, in dit geval ten koste van gezinnen met een kostwinnaar maar ook die van alleenstaanden. Over de prijs die ook betaald moet worden door twee fulltime kostwinnaars is men minder duidelijk. Meer druk op het gezin en de relatie, nog meer echtscheidingen die voor woningnood en opvang zorgen, meer files, minder vrije keuzes, nog meer teveel aan van alles en nog wat en te weinig tijd voor de dingen die echt belangrijk zijn en dan is er het milieu... ach er zullen wel wat leuke uitvindingen komen die het geweten moeten proberen te sussen! Behoorlijk tegenstrijdig allemaal zeker nu de afgelopen jaren veel mensen door bezuinigingen en faillissementen hun baan hebben verloren en schoolverlaters en afgestudeerden geconfronteerd worden met de krimpende arbeidsmarkt! Jammer dat er te weinig gehoor wordt gegeven aan al die mensen die graag hun eigen boodschappentas mee willen nemen naar de winkel, die liever gebruik willen maken van het openbaar vervoer, grotendeels zelf voor de zorg van kinderen en huishouden wil zorgen, die zich ergeren aan de honden tandenborstel, de zakjes met voorgesneden appel partjes en de speciale wc rol voor kleine kinderhandjes. Mensen die willen dat er meer aandacht en regels komen voor normen en waarden, meer oog voor de waarde van de natuur hier op Aarde, meer juiste informatieverstrekking over producten die we gebruiken zoals ons voedsel, zaken als het milieu...

Het is ironisch dat er zoveel positief ingestelde mensen zijn die het beste voor hebben met het milieu, het onderwijs, de zorgsector, het eigen gezin... en die daar al aan meewerken en er nog wel meer voor zouden willen doen terwijl aan de andere kant de regering, die door de economie geleefd en gestuurd wordt en

daardoor maatregelen neemt die veel positieve ontwikkelingen teniet doen. Dit is geen stimulerend voorbeeld voor de jongere generatie.

Graag wil ik door dit boek gehoor geven aan al die mensen die zo graag de goede dingen van vroeger wat beter gemixt of gecombineerd zouden zien met de goede dingen van nu. Mensen die graag het "gereedschap" dat ze zelf hebben meegekregen en als positief hebben ervaren willen doorgeven aan hun kinderen, dat ze houvast hebben aan bepaalde normen en waarden en vooral ook hopen dat ze het later niet slechter krijgen dan hun ouders, die zo nodig teveel moesten en wilden.

Onderwerpen als het eten, werk en vrije tijd, huishouding en zorg, school en keuzes kunnen maken komen aan bod maar als eerste besteed ik aandacht aan het unieke feit dat we op een planeet leven, iets wat in het alledaagse leven gauw op de achtergrond verdwijnt!

De Aarde vormt het decor voor al onze theatervoorstellingen waarin wij als mens meerdere rollen vervullen. In elk hoofdstuk besteed ik aandacht aan de situatie nu en vroeger, waarmee ik voornamelijk de periode na WOII bedoel, hier in Nederland en voorbeelden elders in de Wereld.

Na elk hoofdstuk komt er een bijlage waarin dingen op een rijtje worden gezet over bijvoorbeeld de aanpak van de financiën, het huishouden, voeding gewoonten..., dit is zeker niet belerend bedoeld maar juist om eventuele tips en oplossingen te bieden EN bovenal met het doel om erover na te denken "te prikkelen"!

1 De Aarde: een groot theater

Een theater kan niet zonder decors. De foto's van dit hoofdstuk laten hiervan enkele voorbeelden zien.

Het is voor ons, Aardbewoners, moeilijk voor te stellen dat alles wat voor ons nu zo vertrouwd is, er lang geleden anders uit heeft gezien. De vorm en ligging van de continenten, de landschappen en de bijbehorende flora en fauna. Door boeken, films, foto's, de wetenschap, de ruimtevaart, musea, fossielen... is het verleden tastbaar geworden en zijn we veel te weten gekomen over onze woonplaneet. Het is nog vrij recent in het bestaan van de Aarde dat vervoersmiddelen het mogelijk maakten om afstanden te overbruggen en te ontdekken dat het uiterlijk van onze planeet zeer gevarieerd is. Door middel van machines kon de bodem worden verkend en ook die bleek van plek tot plek verschillend te zijn opgebouwd. Nog recenter bleken we in staat raketten een klein deel van de ruimte om ons heen te laten verkennen en konden we onze gehele planeet aanschouwen.

Een afbeelding van onze kleine planeet, kleurrijk en kwetsbaar ogend, deel uitmakend van een grotendeels onbekend geheel is zeer ontroerend en laat ons beseffen hoe nietig wij zijn.

Ondanks dat het universum immens groot is en het zeer waarschijnlijk is dat er zeer veel planeten zijn die vergelijkbaar zijn met de Aarde ga ik er voor het

gemak maar even van uit dat onze planeet toch heel uniek is! Het heelal is immers nog steeds aan het uitdijen waardoor de onderlinge afstanden alleen maar groter worden, even een bezoekje brengen aan een buurplaneet is voor ons nog sciencefiction. Ik stel mij zo voor dat als buitenaardse wezens ons zonnestelsel bereiken en uiteindelijk de Aarde in beeld krijgen ze voorlopig wel even zoet zijn met alle diverse beelden die ze via hun apparatuur te zien krijgen! Het landschap van de polen en de tropische regenwouden rondom de evenaar zijn zomaar wat contrasten. Het zal ze opvallen wat een groot deel van de Aarde wordt ingenomen door oceanen terwijl er ook enorme stukken droog gebied aanwezig zijn. Als ze verder inzoomen en ontdekken dat er behalve de begroeiing ook bebouwing en levende wezens voorkomen zal hun interesse alleen maar toenemen.

Het is goed als mensen zich van tijd tot tijd realiseren hoe bijzonder het is om op een planeet te leven en deel uit te maken van een grotendeels onbekend geheel en dat zij in de korte tijd op Aarde tegenwoordig heel veel te weten kunnen komen over deze planeet. Althans je mag veronderstellen dat als buitenaardse wezens interesse zullen tonen in onze planeet je dit toch zeker van de eigen bewoners mag verwachten? Zoveel mensen die elke dag, vierentwintig aardse uren lang, zich weer moeten voeden en kleden, werken en slapen van een “toilet”gebruik moeten maken, drinkwater nodig hebben, van medische zorg gebruik maken, onderwijs volgen, zich in oorlogsgeweld bevinden, kinderen krijgen... het gaat allemaal maar door of dat het niks is terwijl de manier waarop al deze handelingen plaatsvinden van plek tot plek zo kunnen verschillen.

Nu alweer zo'n halve eeuw, wat natuurlijk niets vergeleken is bij de meer dan vier miljard jaar dat de Aarde bestaat, vinden we het in Nederland heel normaal dat het reizen binnen en buiten onze grenzen niet langer meer alleen het voorrecht is van een klein groepje rijken. Dit voorrecht valt samen met nog een ander voorrecht namelijk de vakantiedagen. Na de Tweede Wereldoorlog kreeg men het langzaamaan steeds beter, de economie groeide waardoor ook meer oog kwam voor de arbeidsomstandigheden. Er kwamen meer vakantiedagen en er werd zelfs vakantiegeld uitbetaald.

Ook kwamen er steeds meer auto's op de weg die eerst voornamelijk voor een tripje in ons eigen land werden gebruikt. In Nederland valt genoeg te ontdekken, van Limburg tot de Wadden en van het westen naar het oosten kom je een verscheidenheid aan landschappen tegen die je misschien niet gauw zou verwachten in zo'n klein landje. Maar de bergen en warmere temperaturen trekken nu eenmaal dus al gauw volgden de vakanties naar het zuiden van Europa.

Toen ik zo'n elf jaar oud was weet ik nog hoe bijzonder het was om te kunnen zeggen dat je tijdens de zomervakantie op vakantie ging naar Frankrijk of Zwitserland. Je had het gevoel alsof je naar de maan zou gaan. De reis er heen duurde in meerder opzicht langer dan tegenwoordig. Airco, TV-schermpjes en Tomtom waren nog niet aanwezig. Mijn moeder naaide gordijntjes met plakstrips tegen de zon en het voelde eigenlijk wel heel stoer om zo lang zwetend, soms misselijk op de achterbank te zitten want door het reizen voelde je je ook weer bijzonder. Mijn moeder en later ook mijn broer hield tijdens de reis de route in de gaten en om de zoveel tijd moest er ook gestopt worden om de route te bepalen. Nu wordt gebruik gemaakt van de TOM-TOM om maar zo snel mogelijk zonder wegwerkzaamheden en files bij het einddoel te komen. In het hoofdstuk over werk, vrije tijd en hobby ga ik verder in op het luxe en nog steeds voor verreweg de meeste mensen schaarse goed dat vakantie heet.

Door het reizen met diverse vervoersmiddelen is onze Aarde goed in kaart gebracht ter land, ter zee en in de lucht, en lijkt het soms wel dat er niet veel nieuws meer te ontdekken valt. Niets is minder waar, regelmatig publiceren bekende organisaties als het WNF en The National Geographic artikelen over nieuw ontdekte planten- en diersoorten in bijvoorbeeld het Himalayagebied, het Amazonegebied. Ook blijkt dat er nog steeds van alles te ontdekken valt in moeilijk bereikbare gebieden, hetzij door jarenlange oorlogsvoering, hetzij door het landschap en de plek op Aarde. Zo zijn de oceanen met hun diep gelegen

bodems nog grotendeels onbekend terrein voor ons. Maar ook vormen de enorm grote Sequoia's in Californië in de lucht een wereld op zich. Onderzoekers reizen dus tegenwoordig heel wat af met als doel gegevens verzamelen en inzicht te krijgen over tal van aspecten, zoals de impact van vervuiling of ontbossing, levensverloop en gedrag van diersoorten. Zo weten we nu dat met uitzondering van nomadische volkeren bij de mens er talrijke diersoorten zijn die vanwege het voortbestaan van de eigen soort altijd al reizen ondernemen met als bestemming, voortplanten, voedsel en water. Als wij op reis gaan vinden we het prettig dat er tussendoor gepauzeerd kan worden bij weg restaurants zo zijn dieren op reis zeer kwetsbaar omdat ze afhankelijk zijn van het feit of hun stop plekje of eindbestemmingen nog bestaan en hun nog kan bieden waar ze voor komen, zij beschikken immers niet over internet of een reisbureau!

Door al het geproduceerde materiaal, boeken, foto's, onderzoeken, films e.d. over de Aarde zijn we behoorlijk vertrouwd geraakt met onze planeet. Als we er indirect mee te maken hebben schrikken we niet echt meer op van nieuws over een vulkaanuitbarsting of aardbeving, meestal is het een welkome onderbreking tussen al het dagelijks terugkerende nieuws over politiek, economie en oorlog. Natuurverschijnselen zijn gewoon spectaculair om te zien, we zijn in staat om zware stormen en aardshokken te voorspellen en ervoor te waarschuwen maar echt grip op het verschijnsel zelf hebben we niet. Het waarom van veel verschijnselen kunnen we inmiddels ook verklaren, het noorderlicht, vallende sterren, eb en vloed, stromingen van lucht en water en hun afwijkingen, het zijn zomaar wat voorbeelden waarvoor men vroeger bang was omdat de kennis erover ontbrak. De natuurlijke decors die gebieden omlijsten, het wisselen van de seizoenen, de trek van vogels, sardientjes, vlinders om maar wat te noemen zorgen voor een ongekende afwisseling aan voorstellingen die elk jaar maar blijven terugkomen.

Alleen al vanwege het feit dat we zeker in de ontwikkelde delen van onze wereld veel natuurverschijnselen gewoon zijn gaan vinden en er veel mensen zijn die niet eens meer stilstaan bij hoe bijzonder ze eigenlijk zijn, zou het goed zijn om zelf eens van tijd tot tijd in een baan om de Aarde te worden gebracht. Om te aanschouwen dat we echt op een planeet leven en om afstand te kunnen nemen van al onze dagelijkse beslommeringen. Het is goed om zo objectief als mogelijk is te kijken naar de Aarde en je te realiseren dat de rol of rollen die je daar speelt bepaald wordt door het decor waarin je meestal door je geboorte terecht komt. Net als in een theater uitvoering voor toneel, dans, muziek,... zijn er veel bijrollen maar slechts voor weinigen is een hoofdrol weggelegd. In het

volgende hoofdstuk zal ik het verder gaan hebben over de rollen die we vrijwillig of in de meeste gevallen gewoon moeten spelen. Terwijl ik dit schrijf heeft de KLM bekend gemaakt om vanuit Curaçao met een speciaal vliegtuig een zogenaamde "ruimtebelevens" mogelijk te maken... uiteraard tegen een leuke vergoeding! Vanaf het jaar 2020 staan al zo'n 1000 "Life Changing" vluchten gepland....kassa dus! Wat dit voor het milieu en dus uiteindelijk voor ons allen zal opleveren is kennelijk ineens weer ondergeschikt geworden! De vooruitzichten zullen er, zeker met een nog steeds groeiende wereldbevolking, niet beter op worden MAAR misschien zijn de ogen over zoveel jaar wel gericht op een planeet die als alternatief voor De Aarde kan gaan fungeren! Ik heb net de sciencefictionfilm "Interstellar" gezien en deze film laat zien dat er in de toekomst de mogelijkheid komt om "vrij snel" door middel van een wormgat tussen zonnestelsels te reizen! Ik hoop echt dat dit geen werkelijkheid gaat worden, de mens heeft al genoeg aangericht hier op Aarde zou ik zo zeggen!

Als ik even terugkeer naar de eventuele aanwezigheid van buitenaardse wezens die steeds meer inzoomen op delen van de Aarde en deze met elkaar vergelijken, zullen ze geconfronteerd worden met al die wisselende decors en bijbehorende rolverdelingen en natuurlijk met het uiterlijk van de spelers zelf die zeer divers zijn. Ook de mensen op Aarde die door hun geïsoleerde manier van leven nooit of nauwelijks informatie hebben verkregen over hoe men elders leeft zullen met open mond al deze beelden aanschouwen en in verwarring raken door de enorme hoeveelheid informatie die vaak ook heel tegenstrijdig is.

Beelden van droge gebieden waar mensen bij een pomp staan om aan drinkwater te komen, prachtige gebouwen met pleinen waar fontein water zinloos lijkt omhoog te spuiten. Beelden van mensen luierend op een ligstoel aan een enorm bad met water waar mensen zomaar lachend in springen. Karkassen van olifanten die net niet op tijd het water konden bereiken, beelden van verontreinigd water zoals de Gele Rivier in China, enorme watervallen, overstromingen... er zijn nog heel wat beelden op te roepen waarin alleen al water een hoofdrol speelt. Zo zijn er natuurlijk tal van thema's met het bijbehorende decor die je op theater Aarde kunt aanschouwen. Zonder verdere kennis zal een ieder die deze beelden bekijkt denken waarom, hoe komt dit, wat moet ik ermee?

Door het journaal, de kranten komen wij dagelijks in contact met beeldfragmenten genomen vanaf diverse plekken op Aarde. Vaak gaat het om oorlogssituaties, hongersnood, vluchtelingenkampen, politieke leiders rondom de tafel. De bijbehorende informatie is vaak gekleurd en geeft geen echt beeld

van de realiteit. Wat te zien en te horen is staat vaak al van tevoren vast. Omdat we over zoveel communicatiemiddelen beschikken is het eigenlijk niet meer nodig om vanuit elk land een journalist op pad te sturen en toch gebeurt dit vanwege de vaak niet eenduidige interpretatie die van een gebeurtenis wordt gegeven en wordt er op locatie de toegezonden tekst voorgedragen. Zo komt het dus voor dat een gebeurtenis op een bepaalde plek in de wereld op hetzelfde moment aan diverse landen wordt voorgeschoteld maar met een ander verhaal erbij en ja... zoek dan maar uit wie het echte verhaal vertelt! Om allerlei misstanden in de wereld aan de kaak te stellen is daarom in 2006 WikiLeaks opgericht maar ook hierbij geldt... in hoeverre is het waar en met welke pet op is informatie geschreven. Om achter het waarom en hoe komt dat van iets te komen is dus niet echt makkelijk daarvoor zul je volledig moeten inzoomen op de plek en onderzoek moeten doen op een objectieve manier. Gelukkig zijn er talloze mensen die zich hier mee bezighouden en hierin een waar specialist zijn geworden, het ontrafelen van informatie zodat het ware verhaal zichtbaar wordt. Vaak resulteert deze informatie in een boek , een documentaire of zelfs film. Waarom en hoe vragen zijn lastig kort te beantwoorden aangezien het om dingen gaat die niet altijd zichtbaar zijn en de toeschouwers zelf in zeer wisselende mate over kennis van een onderwerp beschikken. Toch veronderstelt het journaal een soort basiskennis van de kijker. Maar voor veel kijkers wordt die kennis over iets juist alleen maar gegeven tijdens het journaal en de kranten. Hoe de informatie wordt ontvangen hangt af van vele factoren kortom over hoeveel en welke kennis beschikt de kijker of luisteraar zelf. Wat is de verstandhouding met het land, groepering,..hoe is de beeldvorming over het onderwerp. Veel nieuws heeft nu eenmaal een door de geschiedenis heen gegeven ingrediënt van politiek, economie of religie of bevat ze allemaal tegelijk. Als je achter een bepaalde politieke partij staat of een geloof hebt zul je heel anders tegen hetzelfde onderwerp aankijken als iemand die geen politieke partij of godsdienst aanhangt. Maar inmiddels weten we dat het nog ingewikkelder ligt. Binnen een politieke partij of religie is het niet zo dat het een pot nat is. De vele kleine politieke partijtjes en geloofsgemeenschappen getuigen hiervan. Naar buiten toe oogt het als een geheel maar ga je erin verdiepen dan merk je dat niet alle neuzen de zelfde kant op staan. Toch willen mensen ergens graag bij horen, zich nuttig voelen en het gevoel hebben als enige alle wijsheid te bezitten. Goed om je daarom weer even denkbeeldig te verplaatsen in een baan om de Aarde en dan tot je door te laten dringen dat jij op elk willekeurig plekje geboren had kunnen worden of toen je kind was mee naartoe genomen had kunnen worden! Jouw plekje heeft je beeldvorming over allerlei zaken bepaald en vaak ben je daar in je leven al druk genoeg mee aangezien binnen een gezin, een woonplaats, land zich al het

nodige voordeel om je energie aan te spenderen. Het schept ook verwarring en onrust om je te verdiepen in situaties die totaal anders zijn dan de jouwe. Toch wil ik graag door dit hoofdstuk benadrukken hoe uniek het is om in een vrij land als Nederland geboren te worden maar dat het niet vanzelfsprekend is dat je dan ook geestelijk de vrijheid bezit om zo objectief mogelijk te oordelen, te handelen en te kunnen genieten van wat onze El Dorado plek allemaal te bieden heeft.

Veel decors worden bepaald door de religie, een politiek bewind van een partij of leger die voorschrijft wat wel en niet kan. De mensen zien er vaak allemaal hetzelfde gekleed uit en maken gebruik van een eenzijdig aanbod van dienstverlening. Hier in Nederland in een willekeurige straat met rijtjes huizen of flats bevindt zich vaak achter elke deur weer een heel eigen decor, gevormd door interieur en persoonlijke leefstijl. Ook de voor Nederland zo kenmerkende postzegel tuintjes stralen een heel eigen sfeertje uit. Van Japanse rotstuin tot een tuin overladen met kabouters en molens. Voor de tweede wereldoorlog en ook de eerste jaren erna zag het beeld van veel west Europese landen er veel eenzijdiger uit, cultuur en tradities bepaalden het straatbeeld. Nederland kreeg het stempel land van koeien, bloemen, molens en klompen te zijn, Frankrijk stond bekend om de manier van doen, de zogenaamde Franse slag, de kaas en wijn en niet te vergeten het stokbrood maar ook de lavendel. De taal en gewoonten, klederdrachten, het landschap, de muntsoort,.. bepaalden grotendeels het beeld over een land. Tegenwoordig zijn veel van deze kenmerken niet meer universeel voor een land, door de multiculturele samenstelling van de bevolking, de uitwisseling van kennis en producten zijn veel dingen gemeenschappelijk goed geworden. Zo kun je in de supermarkt het Franse stokbrood vinden maar ook de Duitse worsten en kiwi's uiteraard uit Nieuw-Zeeland. Zelfs het jaarlijks gehouden Songfestival laat bijvoorbeeld de Nederlandse inzending in het Engels vertolken! Uniek is wel dat zoveel culturen binnen een land vreedzaam kunnen samenleven, althans dat geldt nu dan nog voor veel landen. Dat vrede niet iets vanzelfsprekends is daarvan getuigen immers de vele oorlogen die al gevoerd zijn, de musea, de massagraven van onschuldige burgers, de begraafplaatsen van zeer veel soldaten uit de eerste en tweede wereldoorlog maar helaas ook nu zijn er landen waar al jarenlang oorlogsgeweld aan de gang is waardoor veel onschuldige burgers sneuvelen en soldaten het leven laten. De vrijheid die wij nu in veel westerse landen kennen en die zich uit in de diversiteit van mensen, bebouwing, winkels, horeca, mode stijlen, voedsel,... en respect voor elkaar is zeer kostbaar en verdient het om bewaakt te worden middels voorlichting, het stellen van regels, ingrijpen bij

overtredingen en het regelmatig herdenken van al degenen die het leven lieten om ons die vrijheid te geven en te behouden.

De Aarde neemt nog steeds toe in bevolking en door de ongelijke verdeling van de welvaart en het voedsel is het niet meer dan menselijk en logisch dat een ieder voor zich probeert het elders beter te krijgen wat weer voor problemen kan zorgen bij de lokale bevolking die niet op elke verandering zit te wachten. De vreselijke taferelen van overstekende vluchtelingen die momenteel dagelijks plaatsvinden van Noord-Afrika naar Italië spreken voor zich! Mensen vinden het vaak fijn om een bepaalde identiteit te behouden en door te geven aan hun kinderen, dit zie je terug in allerlei activiteiten die er op gericht zijn het eigen culturele erfgoed te behouden. Verder is het een gegeven dat wij vaak erg tegemoetkomend zijn vanuit cultureel en religieus oogpunt naar buitenlanders toe die zich in ons land willen vestigen of komen bezoeken. Andersom weten wij dat dit ons niet altijd te wachten staat bij een tegen bezoek en dat wij ons zullen moeten aanpassen in kleding en gewoonten om al veilig een boodschapje te kunnen doen. Dit wetende en de angst dat onze vrijheid hierdoor wellicht in de toekomst in gevaar zal komen zorgt voor de nodige wrijving en een roep om vanuit de regering handelend op te treden en te zorgen dat mensen die instromen zich aanpassen aan ons doen en laten. Andersom kunnen wij dan misschien weer wat meer stilstaan bij het proces die mensen doormaken, bijvoorbeeld het achterlaten van familie en kennismaken met een grotendeels onbekende westerse levensstijl, als ze zich kunnen gaan vestigen in Nederland

Al die verschillen die enerzijds heel verrijkend zijn maar anderzijds een heel verwarrend totaalbeeld opleveren zorgen ervoor dat, wil je het een en ander kunnen begrijpen je je wel in het een en ander moet verdiepen en je eigen koers moet bepalen met hoe om te gaan met al die verschillende invloeden van buitenaf. Onwetendheid zorgt nu eenmaal voor veel onbegrip dat heeft de geschiedenis toch keer op keer bewezen en als je de diverse landen op Aarde bezoekt maak je een reis door de tijd omdat het peil van ontwikkeling zo ongelijk verdeeld is. Als je je niet open stelt voor nieuwe informatie dan weet je bijvoorbeeld niet dat de bijbel slechts vier evangeliën bevat in plaats van elf. De katholieke kerk heeft de mensen bewust dommig gehouden omdat dit hen beter uitkwam. Zo zijn er heel veel voorbeelden te noemen ten aanzien van voeding, het milieu, politiek... waaruit blijkt hoe belangrijk het is om kennis tot je te nemen en te leren van vroegere inzichten en nieuwe informatie.

Als je op een drukke winkeldag al die mensen die langslopen eens bewust opneemt krijg je te maken met al die uiterlijke verschillen die soms ook al wat

zeggen over de persoon zelf. Het is best een vreemde gewaarwording dat de mensen tot wie je je aangetrokken voelt gewoon doorlopen en verder gaan met hun leven terwijl je misschien best even een babbeltje had willen maken om het moment te rekken dat deze mensen voorgoed uit het zicht verdwijnen en je ze naar alle waarschijnlijkheid nooit meer zult zien.

Als kind neem je vaak blindelings aan wat je ouders zeggen, bijvoorbeeld dat er een god bestaat die alles ziet, een sinterklaas die in de gaten houdt of jij je goed gedraagt of dat er kabouters in het bos leven die voor de gewonde dieren zorgen. Goed is goed en slecht is slecht. Als je gelovig bent lijkt het dat al die mensen in de kerk overal hetzelfde over denken en dat de informatie over diverse onderwerpen keurig in mappen en laatjes zijn ondergebracht. Hoe ouder je wordt hoe meer je gaat beseffen dat de dingen vaak anders zijn dan ze lijken. Dat katholiek of hervormd, moslim of boeddhist zijn weliswaar etiketten zijn maar dat de inhoud ervan door velen zeer wisselend uitgelegd kan worden. Je gaat je afvragen waarom bij jou thuis de dingen anders lopen dan bij een vriendje, en je gaat je terecht afvragen of alles van huis uit altijd beter of slechter is. Het is natuurlijk lekker veilig en ook makkelijk om bijna blindelings het pad van je ouders, voorouders te blijven volgen maar het wil niet zeggen dat het de enige juiste is en het beste voor jouzelf. Binnen de diverse kringetjes van atheïsten, gelovigen, politieke stromingen... is altijd wel een standpunt te vinden waarin je je kunt vinden ook al vind je het totaalpakket misschien niks daarom is het goed dat de bevolking zo breed mogelijk vertegenwoordigd is in een democratische regering. De mensen hebben dan tenminste het gevoel dat er naar hen geluisterd wordt, meningen kunnen gegeven worden en er kan van elkaar geleerd worden. Om de mening of gedachten van een persoon te doorgronden daarvoor zul je dus moeite moeten doen.

Ruimtewezens zullen het lastig vinden om enige logica in onze hutspot wereld te vinden of... juist niet als zij zelf ook afkomstig zijn van een vergelijkbare onevenwichtige wereld. Lastig om waar te nemen zijn alle dingen die niet direct te zien zijn, bijvoorbeeld de kringloop van voedsel ketens of van water, fossielen die ons meer inzichten verschaffen in vroegere omstandigheden, processen die op cel of atoom niveau plaatsvinden. Stromingen van geld maar ook van bepaalde goederen als drugs en wapens, mensenhandel, ongelijkwaardige handel, inspanningen die verricht worden om het een en ander te kunnen laten plaatsvinden, mishandeling van mens en dier, gevoelens van eenzaamheid, machteloosheid, vervuiling door ophoping van chemische stoffen, de overdracht van ziekten, vrijwilligerswerk, zorgzaamheid, de werking van een

apparaat, gedachten, bepaalde handicaps... al deze zaken spelen een rol achter de schermen van een decor en zijn van invloed op de spelers.

Ons land is tegenwoordig een afspiegeling van de huidige zeer gevarieerde bevolkingssamenstelling. Een groot deel van de bevolking wordt ingenomen door ouderen van Nederlandse afkomst vaak opgegroeid met vaste normen en waarden vanuit een christelijke achtergrond. Een toenemend kleiner deel hiervan heeft de tweede wereldoorlog meegemaakt en zijn of haar ervaringen op enigerwijze doorgespeeld aan hun kinderen, kinderen die het vaak beter dan de eigen ouders hebben gekregen. Opgroeiend in een decor van toenemende welvaart en consumptie, geen oorlog en steeds vaker in een kleiner gezin kregen deze kinderen veel meer de kans om zich te ontwikkelen. Er was nog de nodige discipline en aandacht voor respect en manieren. Ook was het duidelijk wat men bijvoorbeeld onder een goed verzorgd uiterlijk verstond of een schoon huis. Tegenwoordig zijn veel dingen vaag en onduidelijk geworden omdat ze niet meer algemeen gedragen worden. Was het vroeger heel gewoon dat kinderen hun mond hielden als ouderen spraken, beleefd met dank U wel en dag mevrouw reageerden, op tijd naar bed gingen, met mes en vork aten, hun bordje moesten leeg eten... nu lijkt het wel of het allemaal niet uitmaakt. De waarheid is dat veel ouders in hun hart het nog steeds belangrijk vinden dat hun schatje zich bepaalde manieren eigen maakt maar in de praktijk blijkt dat corrigeren van gedrag onder de noemer van teveel moeite is terecht gekomen. Het kost nu eenmaal minder energie om gewoon even je schouders op te halen of te roepen ach het gaat ooit vast een keer over dan om te moeten terecht wijzen of zelf het goede voorbeeld te geven. Veel ouders van nu vinden het ook belangrijk om ontspannen en nonchalant over te komen en dat komt niet echt over als je telkens moet opletten en waarschuwen. Zeker als beide ouders veel buitenshuis werken is het wel heel makkelijk om al deze opvoedkundige taken over te laten aan de persoon die op dat moment voor het kind verantwoordelijk is en de schaarse momenten samen niet te laten verpesten door onnodig gemopper. Het afschuiven van verantwoordelijkheden, minimale inspanning ten aanzien van zorgtaken en lekker makkelijk omgaan met de opvoeding zijn zaken die in toenemende mate ook zijn gaan gelden voor hoe we omgaan met ons huis, onze omgeving, onze Aarde en niet in de laatste plaats hoe we omgaan met elkaar en onze huisdieren. Ik heb het altijd heel bijzonder gevonden hoe mensen in cirkeltjes draaien als het gaat om zaken die echt belangrijk zijn. Als je de aardbol zou kunnen bestuderen als een soort draaiend museum dan blijven de beelden van mooie maar bedreigde natuur en het vele leed van haar bewoners je toch het meeste bij. Het zijn beelden die ons raken toch zijn dit de voorbeelden, de drama's die opgevoerd worden elke dag weer die voor een